

Equi Day ervaring Workshop Paard Centraal - 2015

Ook dit jaar liep ik weer met verbazing en verwondering rond op Equi Day. Wat is er toch veel te leren in de omgang met paarden. Heel eenvoudige handelingen zoals de stand van je lichaam of de plaats van je handen kunnen zoveel betekenis hebben in het contact met je paard.

Ik zag de ene na de andere prachtige demonstratie en stond te bedenken of en hoe ik ooit zelf zoiets toe zou kunnen passen.

Terwijl ik stond te kijken bij de demoring van Karin Huizer (Emiel Voest Trainingen) hoorde ik haar vragen: Wie heeft nog nooit dit soort werk gedaan met een paard en zou het willen/durven proberen?

Waar ik het lef vandaan haalde weet ik zelf niet, maar ik stak mijn hand op en even later werd ik uitgenodigd in de ring te komen om een oefening mee te doen.

Terwijl Karin in de ene ring met een paard een demo gaf voor publiek, met uitleg en al, kreeg ik in de aangrenzende ring instructies van haar assistente Hedy om met een ander paard dezelfde oefeningen te doen.

Ik merk dat ik moeite heb om op papier weer te geven hoe deze ervaring was.

Het was zo spannend. **Exciting**, zouden we in het Engels zeggen.

Niet spannend omdat ik bang zou zijn voor een paard, of voor het publiek. Maar wel spannend om zo iets **geheel nieuws** te doen.

Zou ik het echt zelf kunnen? IK? En ja hoor, het lukte.

Het is een **soort toveren**. En je moet het echt zelf doen om te voelen hoe het is.

Een paard in beweging zetten, door middel van lichaamstaal en intentie, tja, dat is nog wel te begrijpen. Om het paard uit volle gang te laten stoppen door op een bepaalde manier weg te lopen is al een vreemdere gewaarwording.

EXCITING soort
toveren *geheel iets nieuws*
doen **ZOU IK DIT ECHT**
ZELF KUNNEN?

IK? het mooiste was
een heel wonderlijke
ervaring geen truc
het paard neemt mijn
handen waar en verbindt
zich ermee kippenvel

VOELEN HOE HET
PAARD AFGESTEMD
WAS OP MIJ ik werd

gedragen door het
paard *Deze verbinding*

DIT CONTACT
de mogelijkheden
lijken eindeloos

ik weet

WAT ER TE VOELEN IS

Maar het **mooiste was** wel om het paard dat eerst nog in wisselende snelheid door de bak draafde, afgeleid door van alles om hem heen -we waren tenslotte met een demo bezig voor publiek- in een gelijkmatig tempo te laten draven door het op en neer bewegen van mijn handen ...

Dit was echt **een heel wonderlijke ervaring**. In zekere zin is het een trucje: het bewegen van je handen, op een bepaalde manier, in het ritme van de beenzetting van het paard.

Maar het is geen truc dat het paard die handen waarneemt en zich er mee verbindt!

Ik krijg weer kippenvel als ik er aan terugdenk. Het paard voor mij draafde ineens in een gelijkmatig tempo, liet zich niet afleiden door de omgeving.

Ik kon alleen nog maar **voelen hoe het paard was afgestemd op mij**, alsof ik **gedragen werd** door het paard en het paard door mij. **Deze verbinding, dit contact.**

Dit is voor mij het wezenlijke waar contact over gaat. En ik kreeg het voor elkaar met een vreemd paard, in een vreemde omgeving, met een klein beetje instructie en begeleiding, binnen een half uur!

Dus kun je je voorstellen als je met je eigen paard aan de gang gaat en een hele workshop doet, of in je eigen vertrouwde omgeving? **De mogelijkheden lijken eindeloos.**

Ik kan haast niet wachten om met mijn eigen paard aan de gang te gaan. Ik weet nu dat het mogelijk is, **ik weet wat er te voelen is**. En als het me in mijn eentje niet lukt, dan weet ik de weg te vinden naar Karin en Hedy.

Eveline